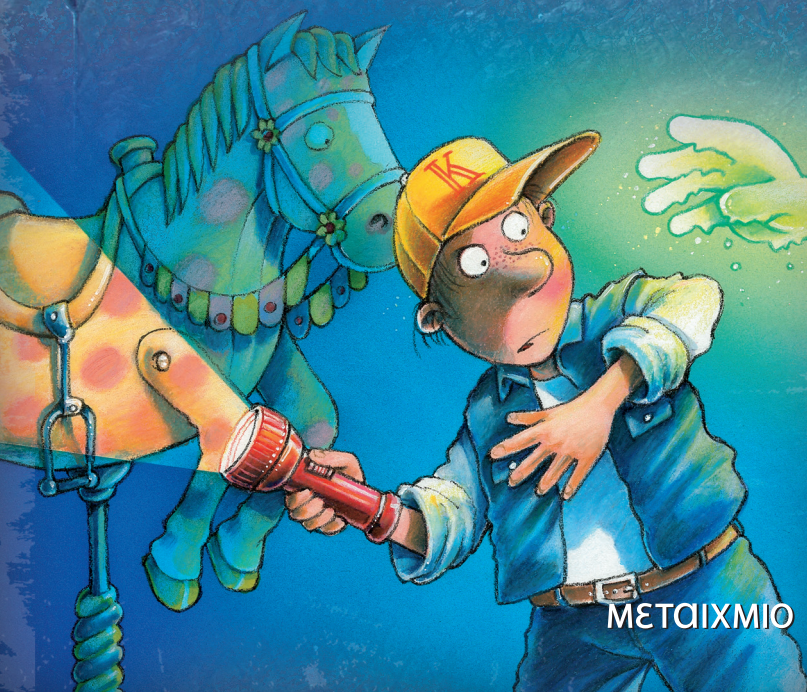

Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον

ΝΙΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Το φάντασμα
του καρουσέλ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Είμαι ο Κλουζ, ο ιδιωτικός ντετέκτιβ...
Προς το παρόν κάθομαι μετά το σχό-
λασμα και τεμπελιάζω στο κρεβάτι μου,
ακούω μουσική, μασάω τις ασύγκριτες
τοιχλόφουσες Κάρπεντερ, που είναι
οι αγαπημένες μου, και
πίνω γάλα. Λίτρα
ολόκληρα.

Και για πρώτη φορά είμαι στ' αλήθεια χαρούμενος που δεν έχει παρουσιαστεί ακόμη η επόμενη υπόθεση. Γιατί το πανηγύρι, που μόλις τελείωσε, με κούρασε. Με κούρασε πολύ. Και μόνο που σκέφτομαι αυτές τις δυο νύχτες...

Αλλά ας τα πάρουμε με τη σειρά τα πράγματα. Λοιπόν: Η ιστορία άρχισε στα μισά περίπου του πανηγυριού. Τις πρώτες μέρες έτρεχα σαν τον παλαβό από το σχολείο στο σπίτι, κατάπινα το φαγητό μου όσο μπορούσα πιο γρήγορα και ξανάφευγα – με τέρμα τα γκάζια για το πανηγύρι! Η μαμά μου δεν έβλεπε από μένα παρά συννεφάκια σκόνης. Εκείνη τη μέρα όμως διαπίστωσα ότι ήμουν πανί με πανί. Δε μου είχε μείνει δεκάρα. Ήμουν όρθιος στην κουζίνα του σπιτιού και αναποδογυρίζοντας τις

τσέπες μου βρήκα μόνο ένα σκουριασμένο αυστριακό δεκάλεπτο κι ένα σπασμένο κλειδί ποδηλάτου. Τέρμα λοιπόν το πανηγύρι για μένα, σκέφτηκα. Φινίτα λα μούζικα, πασάτα λα φέστα. Έτσι δηλαδή πίστεψα. Σαν να μην έφτανε αυτό, κόντευε να εξαντληθεί και το απόθεμά μου σε Κάρπεντερ. Χωρίς τις αγαπημένες μου τσιχλόφουσκες, είμαι μισός άνθρωπος. Έπρεπε να πάω αμέσως στην Όλγα να γεμίσω ξανά τις τσέπες μου. Μπορεί η Όλγα να μου 'δινε μερικά πακετάκια βερεσέ, μέχρι να βρω ξανά μετρητό να της τα πληρώσω. (Για όποιον δεν το ξέρει: η Όλγα έχει το περίπτερο που είναι κοντά στο σπίτι μας. Μερικές φορές με βοηθάει στις υποθέσεις μου.)

Όταν έφτασα στο περίπτερο, τη βρήκα όπως συνήθως μ' ένα σβηστό

τοιγάρο στα χείλια. Εδώ και τρεις μήνες τουλάχιστον προσπαθεί να κόψει το κάπνισμα. Ούτε ξέρω πόσα τσιγάρα έχει κάνει τρίμματα μ' αυτόν τον τρόπο.

– Μου δίνεις, σε παρακαλώ, ένα πακετάκι Κάρπεντερ; είπα.

– Ένα μόνο; με ρώτησε ξαφνιασμένη. Τι έπαθες, Κλουζ; Τι σου συμβαίνει;

Αμίλητος γύρισα τις άδειες τσέπες μου τα μέσα έξω για να δει η Όλγα ότι ήταν αυτό ακριβώς: άδειες.

Γέλασε.

– Τα ξόδεψες όλα στο πανηγύρι. Σωστά; Ό,τι είχες και δεν είχες...

Κούνησα καταφατικά το κεφάλι μου.

– Μπορώ να σε πληρώσω αργότερα; ρώτησα.

Μου έδωσε πέντε πακετάκια.

– Δικά σου, γλυκούλη μου, είπε. Θα τα γράψω στο τεφτέρι μου και μου τα πληρώνεις όποτε έχεις.

Κι άπλωσε το χέρι της να μου χαϊδέψει το μάγουλο.

Η Όλγα έχει μεγάλη καρδιά. Είμαστε στ' αλήθεια φιλαράκια. Αλλά το μάγουλό μου δεν αφήνω κανέναν να μου το χαϊδέψει. Εκτός από τη μαμά μου. Αραιά και πού.

Απέφυγα λοιπόν το χάδι της Όλγας κι έκανα να φύγω. Μα η φωνή της με σταμάτησε:

– Περίμενε, Κλουζ! Το ξέρεις σίγουρα το μπλε καρουσέλ... Αυτό στο πανηγύρι... Ε;

Αν ήξερα το μπλε καρουσέλ; Τι ερώτηση! Όταν ήμουν μικρός, θα πρέπει να 'χα μπει στο μπλε καρουσέλ... εκατό φορές. Τουλάχιστον! Η μαμά μου δεν κατάφερνε να με κατεβάσει εκείνα τα χρόνια.

– Πριν από λίγο ήταν εδώ ο Βίλχελμ, είπε η Όλγα. Ο ιδιοκτήτης του μπλε καρουσέλ.

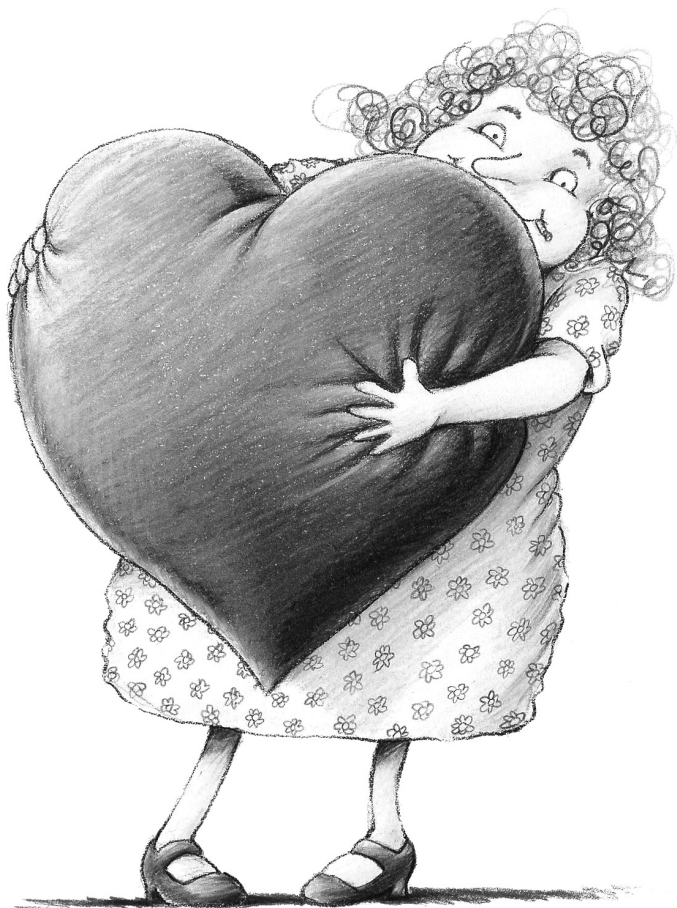
Έσκισα το περιτύλιγμα μιας τσίχλας και την έβαλα στο στόμα μου.

– Και;

Η Όλγα έσκυψε προς το μέρος μου.

– Κάποιος θέλει να τον βγάλει από τη μέση, είπε χαμηλώνοντας τη φωνή της.

Σχεδόν τα ψιθύρισε αυτά τα λόγια,

παρόλο που ήμασταν ολομόναχοι: τρι-
γύρω δεν υπήρχε ψυχή. Και μετά μου
εξήγησε ότι παράξενα πράγματα συνέ-
βαιναν στο καρουσέλ. Άρχιζε ξαφνικά

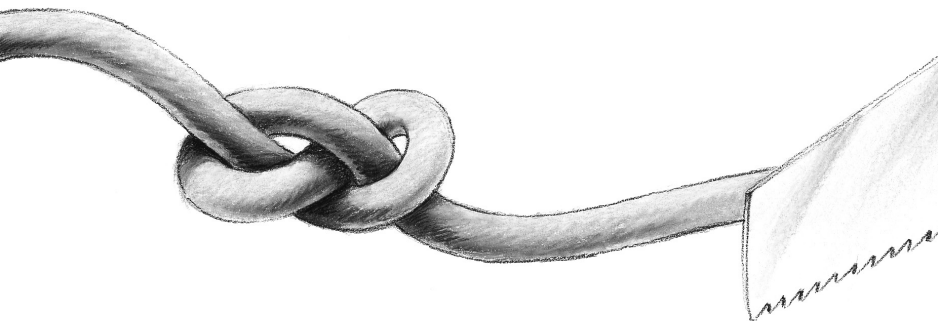
να γυρίζει πολύ γρήγορα. Ή σταματούσε και δεν έπαιρνε ξανά μπροστά, παρόλο που δεν ήταν η ώρα να σταματήσει.

– Όταν ο Βίλχελμ το κοίταξε, τελείωσε η Όλγα την ιστορία της, βρήκε τα καλώδια πειραγμένα. Και τώρα φοβάται ότι θα του πάρουν την άδεια, επειδή το καρουσέλ του δεν είναι πια ασφαλές για τα παιδιά.

– Γιατί δεν πάει στην αστυνομία αυτός ο Βίλχελμ; ρώτησα.

Η Όλγα ανασήκωσε τους ώμους.

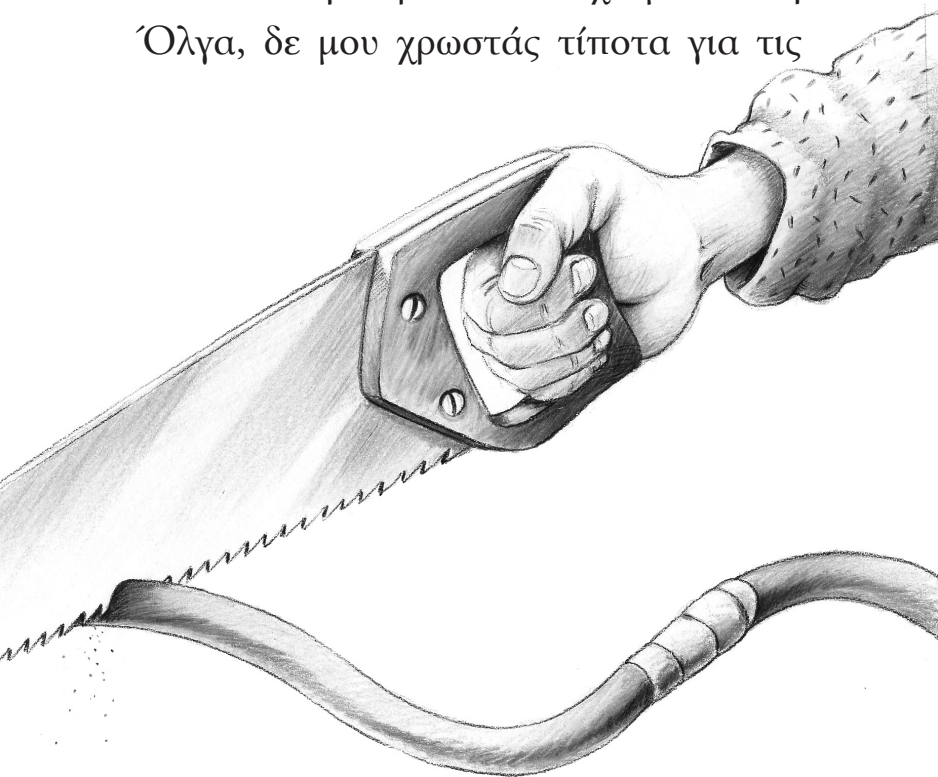
– Πήγε. Του απάντησαν ότι δεν μπορούν να βάλουν έναν αστυφύλακα φρουρό να του φυλάει το καρουσέλ.

Το τσιγάρο μετακινήθηκε από τη μια άκρη των χειλιών της στην άλλη.

– Τι λες; Θα σ' ενδιέφερε η υπόθεση;
Φυσικά και θα μ' ενδιέφερε! Οι υποθέσεις όπου δεν ανακατεύεται η αστυνομία... είναι οι καλύτερές μου. Οι αγαπημένες μου.

– Αν βρεις ποιος είναι αυτός που προσπαθεί να βλάψει τον Βίλχελμ, είπε η Όλγα, δε μου χρωστάς τίποτα για τις

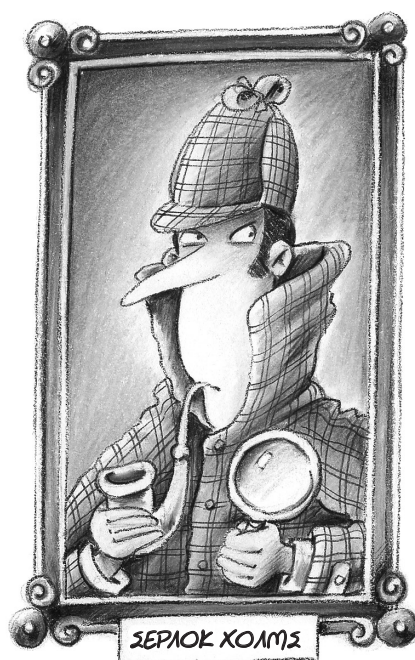

σημερινές Κάρπεντερ. Σύμφωνα; Ο Βίλχελμ είναι παλιός φίλος. Θα ήθελα να τον βοηθήσω.

– Του μίλησες για μένα; ρώτησα.

– Του μίλησα, απάντησε η Όλγα.

Του είπα ότι είσαι ο καλύτερος.

Από τότε που αποκάλυψα τους ενόχους στη συνωμοσία της τσίχλας, η Όλγα λέει σε όλους ότι είμαι σπουδαίος ντετέκτιβ. Και μετά την υπόθεση με τα χαμένα πατίνια, ο θαυμασμός της δεν έχει πια όρια: με θεωρεί μεγαλοφυΐα. Εντάξει, δε με πειράζει. Στο κάτω κάτω της γραφής δίκιο έχει.

Μια υπόθεση για τον **ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ**

Όνομα: **Κλουζ**

Επάγγελμα: **Μαθητής**

Χόμπι: **Ιδιωτικός ντετέκτιβ**

Πάθη: **Γάλα και τσίχλες**

Στην τελευταία του υπόθεση ο Κλουζ έρχεται αντιμέτωπος με αινίγματα που δεν έχουν λύση: ποιος κόβει τα καλώδια του μπλε καρουσέλ που έχει έρθει για το πανηγύρι στην πόλη; Ποιος θέλει να καταστρέψει τον Βίλχελμ, τον ιδιοκτήτη του καρουσέλ; Και πώς καταφέρνει ο δράστης να μένει άφαντος; Άλλος τρόπος δεν υπάρχει, ο Κλουζ θα πρέπει να παραμονέψει ο ίδιος τη νύχτα, για να τον πιάσει στα πράσα...

Μια αστυνομική σειρά για μικρούς αναγνώστες, με ήρωα ένα εννιάχρονο αγόρι που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τους ήρωες των κλασικών αστυνομικών μυθιστορημάτων.

από 8 ετών

*Η σειρά τιμήθηκε το 2006 με το βραβείο Hansjörg-Martin-Preis, το σημαντικότερο γερμανικό βραβείο για συγγραφείς παιδικών και νεανικών αστυνομικών βιβλίων. Έχει μεταφραστεί σε **14 γλώσσες** και έχει πουλήσει πάνω από **850.000 αντίτυπα**.*

ISBN 978-960-566-758-0

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 6758